

# Αρθρα

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΤΕΛΗ\*

**Η** συστημική κρίση από τη χρηματοπιστωτική σφαίρα πέρασε στην «πραγματική οικονομία», έγινε κρίση δημοσίου χρέους και σήμερα προσλαμβάνει χαρακτηριστικά γενικευμένης πολιτικής-πολιτικής κρίσης.

Η αμφισβήτηση του συνόλου της πολιτικής των πολιτικών υπαλλήλων των εγχώριων και (κυρίως) διεθνών τοκογλύφων μετατρέπεται σε ολοένα ογκούμενο και πιο συγκροτημένο (από την άποψη των σκοπών) λαϊκό κίνημα.

Ενα κίνημα, που συγκλόνισε τις πόλεις της χώρας και εξώθησε στο παίγνιο της ιλαροτραγωδίας της «παραίτησης χάριν συναίνεσης» στη σφαγή του λαού, που μετεξελίχθηκε σε ανασχηματισμό της κυβέρνησης για τη διασκέδαση των εντυπώσεων.

Σε αυτή τη συγκυρία, βρίσκονται πάλι πρόθυμοι, εσμός «σοφολογιότατων» πανεπιστημιακών, ανθρώπων «των γραμμάτων και των τεχνών», έτοιμοι να βγάλουν λάδι την κάθε άνωθεν ατιμία, έτοιμοι να καλέσουν το λαό σε συστράτευση και αυτοθυσία για την «εθνική υπόθεση» της υπονόμευσης του μέλλοντός του, χάριν του κορεσμού της ληστρικής βουλιμίας των «αγορών», των πιστωτών... Ετοιμοί να πλαισιώσουν τον ιστό των κουντικών λύσεων που εξυφανονται με πρωταγωνιστές «προσωπικότητες» αυτού του φουράματος και λόρδους γόνους δικτατορικών...

Μήπως τεκμηριώνουν επιστημονικά την προθυμία τους; Οχι βέ-

## Πρόθυμοι και δωσίλογοι..



βαια. Στα αγοραία προπαγανδιστικά τους κείμενα το μόνο που απουσιάζει είναι η επιστημονική προσέγγιση. Τουναντίον, επιστρατεύουν το σύνολο των γελωτών, επικίνδυνων και επιστημονικά ανυπόστατων αγοραίων ιδεολογημάτων του συρμού, των «νεοσυντηρητικών-νεοφιλελεύθερων» δογμάτων της δικτατορίας της αγοράς, τα οποία –αυτοί οι δήθεν πνευματικοί ταγοί– όχι μόνο καταπίνουν αμάσητα, αλλά τα ξανασερβίζουν, δίκην χρησμών του παραληρήματος μιας Πυθίας της πάτσας...

Αξιώνουν μάλιστα μετ' επιτάσε-

**» Και την προηγούμενη ιστορική δοκιμασία του λαού μας, 1941-44, ορισμένοι επιτήδειοι την είδαν σαν «ευκαιρία». Εμειναν στη συνείδηση του λαού ως συνεργάτες του κατακτητή**

ως άτεγκτη εφαρμογή όλου του πακέτου των καταστροφικών μέτρων που επιτάσσουν οι δυνάστες, ως ευκαιρία και ως μοναδική «καθάρτήριο» διέξοδο: «αξιοκρατία» και «αριστεία» ως προκάλυμμα για μαζικές απολύσεις και ως μέσο αυτοενοχοποίησης των στρατιών των απολυομένων, «συναίνεση» για την επιβολή της κατοχής-χούντας των πιστωτών, κατάργηση της «κομματοκρατίας» και της «διαπλοκής» –πρωταγωνιστές των ο-

θαγιασμό των ληστρικών ιδιωτικοποιήσεων, καταργήσεων και συγχωνεύσεων. Ζητούν την υποταγή μας, σα να είμαστε κατακτημένος λαός, ηθικολογούν για την ανάκτηση της «εμπιστοσύνης των αγορών» κ.ο.κ. Υπονομεύουν έτσι κάθε αξίωση επιστημονικότητας, κριτικής, ορθολογισμού, κοινωνικής ευθύνης και ήθους του επιστήμονα.

Παραμένει αδιευκρίνιστο εάν πρόκειται για αδυναμία επιστημο-

νικής και υπεύθυνης προσέγγισης, ή για σκόπιμη λαθροχειρία-απάτη χειραγωγικού τύπου. Και τελικά, ιδιαίτερα σε συνθήκες γενικευμένης κρίσης, ανελέητου κοινωνικού πολέμου και άρδην αναδιαμόρφωσης συσχετισμών δυνάμεων, δεν έχει και τόσο σημασία εάν η συστράτευση με κάποιους δυνάστες γίνεται από πρόθεση είτε από αφέλεια και βλακεία. Εκείνο που μετρά είναι το αποτέλεσμα στην καταγραφή, στο συσχετισμό των δυνάμεων.

Και την προηγούμενη ιστορική μεγάλη κρίση και δοκιμασία του λαού μας, το 1941-44, ορισμένοι επιτήδειοι και πρόθυμοι την είδαν σαν «ευκαιρία». Εμειναν στη μνήμη του λαού ως δωσίλογοι συνεργάτες του κατακτητή.

Το ογκούμενο κύμα της λαϊκής αγανάκτησης αποκτά κριτήρια και αξιώνει το ξεμπρόστιασμα όλου αυτού του συρφετού των μίσθαρων οργάνων και των «εθελοντών» αυλοκολάκων ως δωσίλογον για την υπονόμευση της κυριαρχίας και του μέλλοντος του λαού. Απαιτεί διέξοδο από το αδιέξοδο της χρεοκρατίας, βροντοφωνάζει με αξιοπρέπεια: «Δεν χρωστάμε, δεν πληρώνουμε, δεν πουλάμε, δεν πουλιόμαστε»!

**ΥΓ.** Υπόδειγμα της παραπάνω στάσης προθύμων βλ. <http://www.newsbeast.gr/greece/arthro/185918/edekapanepistimiakiou-uper-troikas-kai-mnimoniou/>, <http://www.intelligence.tuc.gr/~lagoudakis/DOCS/2010-05-10-letter.pdf>

\* Επ. Καθηγητής φιλοσοφίας Πολυτεχνείου Κρήτης